

Bepaalde lidstaten maken momenteel gebruik van de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 113 van Verordening (EEG) 1315/88 van de Raad van 3 mei 1988 tot wijziging van Verordening (EEG) 2658/87 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en Verordening (EEG) 0918/83 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen⁽²⁾, beperkingen op te leggen. Genoemd artikel luidt:

„Voor brandstof in de normale reservoirs van bedrijfsvoertuigen en containers voor speciale doeleinden kunnen de lidstaten de vrijstelling beperken tot 200 liter per voertuig, per container voor speciale doeleinden en per reis”.

In december 1995 heeft de Raad de Commissie mandaat verleend om met Bulgarije, Hongarije en Roemenië te onderhandelen met het doel overeenkomsten te sluiten waarin bepaalde voorwaarden worden vastgesteld voor het vervoer van goederen langs de weg en ter bevordering van gecombineerd vervoer teneinde de doorvoer van voertuigen over de weg door het grondgebied van de overeenkomstsluitende partijen te vergemakkelijken. De overeenkomsten met Bulgarije en Hongarije zijn respectievelijk in december 1998 en in april 1999 geparafeerd terwijl met Roemenië nog altijd wordt onderhandeld. De kwestie van verlichting van douanerechten op hoeveelheden brandstof van meer dan 200 liter is nog altijd in bespreking in de Raad.

(¹) PB L 56 van 27.2.1994.

(²) PB L 123 van 17.5.1988.

(2000/C 170 E/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1752/99
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(1 oktober 1999)

Betreft: Supplementen bij dagbladen en rechten van de consument

In sommige landen van de Europese Unie gaan meer en meer dagbladen ertoe over om wekelijks supplementen te publiceren. Deze supplementen worden op een bepaalde dag van de week samen met de normale editie van de krant verkocht, waarvan de prijs die dag fors hoger is. Deze — al dan niet vaste — lezers van die kranten hebben niet de mogelijkheid de krant met of zonder supplement te kopen.

Is de Commissie niet van mening dat deze praktijk een schending vormt van de rechten van de consument, aangezien hij gedwongen wordt twee duidelijk onderscheiden producten te verwerven?

Is de Commissie niet van mening dat het begrip „supplement” zelf zou moeten inhouden dat de consument de keuze heeft het supplement al dan niet aan te schaffen, tegen betaling van een extra bedrag, maar dat hij in ieder geval het recht moet houden om alleen het basisproduct (de krant zelf) te kopen, en wel voor dezelfde prijs als op de andere dagen van de week?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen, of is zij voornemens te nemen, om de rechten van de consument te waarborgen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 november 1999)

Unilaterale beslissingen over de vaststelling van de verkoopprijzen van dagbladen, met inbegrip van de verkoop van wekelijkse supplementen samen met de normale editie van de krant tegen een hogere prijs, behoren tot de vrije commerciële keuze van iedere uitgever en vallen normaal gezien niet onder de mededingingsregels van het Verdrag, volgens welke mededingingsbeperkende overeenkomsten (artikel 81 van het EG-Verdrag, ex artikel 85) of misbruik van een machtspositie (artikel 82 van het EG-Verdrag, ex artikel 86) verboden zijn.

Het feit dat de dagbladen met supplement tegen een hogere prijs worden verkocht, lijkt derhalve niet neer te komen op een onderling afgestemde gedraging van de krantenuitgevers in alle lidstaten, aangezien de verkoop van dit wekelijkse supplement in bepaalde gevallen slechts een geringe of zelfs geen prijsverhoging van de krant tot gevolg heeft. Derhalve kan niet worden bewezen dat alle uitgevers van dagbladen hun gedrag onderling afstemmen om ten aanzien van het wekelijkse supplement dezelfde beperkende praktijk toe te passen.

Daar het bovendien om dagbladen gaat en niet om gespecialiseerde publicaties die - aangezien zij als gezaghebbende bron gelden in de sector waarin zij gespecialiseerd zijn - gemakkelijker een zeer sterke positie op de markt zouden kunnen innemen, lijkt er geen sprake te kunnen zijn van enig misbruik van een machtspositie. Immers, over het algemeen concurreert een dagblad dat tegen een hogere prijs met supplement wordt verkocht in iedere lidstaat met andere dagbladen die hun wekelijks supplement al dan niet aanrekenen, en bekleedt het derhalve geen machtspositie op de markt, wat een onontbeerlijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 82.

In het licht van deze omstandigheden valt de door het geachte parlementslid omschreven praktijk met betrekking tot dagbladen niet onder het toepassingsgebied van het communautaire mededingingsrecht.

(2000/C 170 E/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1753/99

van Marcello Dell'Utri (PPE-DE) aan de Commissie

(1 oktober 1999)

Betreft: Gebruikmaking van de voorzieningen voor informatie aan de burgers

Volgens gegevens die zijn gepubliceerd in de Eurobarometer (51.0 maart-april 1999, tabel 2.8) maakt slechts 3 % van de burgers die informatie nodig hebben over de Europese Unie, gebruik van de Voorlichtingsbureaus van de EU, de Euro-infocentra en de Eurobibliotheken.

Acht de Commissie deze waarden gemeten aan de gestelde doelen toereikend en kan men spreken van een gunstige kosten-batenverhouding?

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen indien de antwoorden hierop negatief uitvallen, om het beheer van deze voorzieningen zodanig te verbeteren dat zij doelmatiger worden en beter beantwoorden aan de behoeften van de burgers?

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om te zorgen voor een betere bekendheid bij het publiek, aangezien het probleem deels ook is te wijten aan het feit dat burgers niet goed op de hoogte zijn van het bestaan van deze voorzieningen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(10 november 1999)

Bij de gegevens die de aandacht van de geachte afgevaardigde hebben gewekt, gaat het om het gemiddelde van alle antwoorden uit een publieksenquête, die gebaseerd was op een representatieve steekproef onder de bevolking van alle afzonderlijke lidstaten. Met een publieksenquête kan men gemakkelijker en nauwkeuriger in kaart brengen wat mensen denken en vinden dan wat mensen in een aantal gevallen doen. Het geregistreerde gemiddelde van 3 % van de bevolking van de lidstaten komt overeen met ruim twaalf miljoen mensen. Dit is vergeleken met de totale bevolking van de lidstaten niet zo'n hoog cijfer, maar het gaat desalniettemin toch om een niet onaanzienlijk aantal mensen dat aangeeft dat ze uit zichzelf stappen ondernemen om aan informatie te komen en die op de hoogte zijn van de hiervoor bestaande voorzieningen. Bekijkt men de uitkomsten van de lidstaten afzonderlijk, dan valt bovendien op dat het aandeel van de bevolking dat een beroep doet op de vertegenwoordigingen van de Commissie, de voorlichtingsbureaus van het Europees Parlement en de voorlichtingscentra in sommige gevallen – en met name bij de Scandinavische landen waar men zich van oudsher actief met voorlichting bezighoudt – tussen de zeven à negen procent van de ondervraagden ligt, hetgeen zonder meer een behoorlijk cijfer is.

Bij de verkregen uitkomsten moet voorts de kanttekening worden geplaatst dat niet alle bestaande soorten voorlichtingscentra – of het nu om de informatie- en activiteitencentra op het platteland, de documentatiecentra bij universiteiten of de centra voor stedelijke ontwikkeling gaat – expliciet in de vraag genoemd zijn. De ondervraagden hebben bij de beantwoording van de vraag dan ook stellig niet aan deze voorzieningen gedacht.

Alles wijst erop dat er geen direct verband kan worden gelegd tussen het aantal mensen dat op de hoogte is van het bestaan van de vertegenwoordigingen, bureaus of voorlichtingscentra en de kosten die deze voorzieningen met zich meebrengen. De vertegenwoordigingen en bureaus van de Commissie en de voorlichtingscentra verstrekken namelijk informatie, maar richten zich bij hun werkzaamheden meestal op tussenschakels, zoals de omroepen, de pers, politieke kringen en de media. Zij kunnen dankzij de verkregen informatie een groot publiek bereiken, terwijl voor het publiek zelf niet zichtbaar wordt uit welke bron de informatie komt.